

MUSEARI 2024-07-17

EXPOSICIÓ / EXPOSICIÓN / EXHIBITION

Llengües de foc

Ricard Balanzà

La ceràmica té per a mi la capacitat de captar un instant humà que és efímer, i fer-lo romandre per sempre. En aquesta, el cos queda impregnat en la matèria – el fang és humit, dúctil i carnós– i resulta una empremta de vida orgànica eterna –després de la cocció. És una relació molt sensorial, eròtica, on s'estableixen vincles en constant canvi a mesura que es transforma irremeiablement: amb els dits agarre el fang, delicadament, i l'arrossege enllà, lluny de mi fins on dona de si, reiteradament i superposat, sense deturar-me fins a generar allò que destije. Així, l'obra, es compon d'experiències simbòliques d'odi i amor, on els pessics i les carícies convergeixen, com accions que es donen en un espai-temps lliurat per la memòria. **Obra:** *Llengües de foc*, 2024. Ceràmica i cendra. Dimensions variables (aprox. 60x30x15cm) @ricardinhobalanza

Lenguas de fuego

Ricard Balanzà

La cerámica tiene para mí la capacidad de captar un instante humano que es efímero, y hacerle permanecer para siempre. En ella, el cuerpo queda impregnado en la materia –el barro es húmedo, dúctil y carnoso– y resulta una impronta de vida orgánica eterna –tras la cocción. Es una relación muy sensorial, erótica, donde se establecen vínculos en constante cambio a medida que se transforma irremediamente: con los dedos agarre el barro, delicadamente, y lo arrastre allá, lejos de mí hasta dónde da de sí, reiteradamente y superpuesto, sin detenerme hasta generar lo que deseo. Así, la obra, se compone de experiencias simbólicas de odio y amor, donde los pellizcos y las caricias convergen, como acciones que se dan en un espacio-tiempo librado por la memoria. **Obra:** *Lenguas de fuego*, 2024. Cerámica y ceniza. Dimensiones variables (aprox. 60x30x15cm) @ricardinhobalanza

Fire Tongues

Ricard Balanzà

For me, ceramics have the ability to capture a human moment that is ephemeral, and make it last forever. In it, the body is impregnated with the material – the clay is moist, ductile and fleshy – and an imprint of eternal organic life results – after cooking. It is a very sensory, erotic relationship, where links are established in constant change as it is irremediably transformed: with my fingers I grasp the mud, delicately, and drag it there, away from me as far as it goes, repeatedly and superimposed, without stop until I generate what I undid. Thus, the work is made up of symbolic experiences of hate and love, where pinches and caresses converge, as actions that occur in a space-time delivered by memory. **Work:** *Fire Tongues*, 2024. Ceramics and ash. Variable dimensions (60x30x15cm) @ricardinhobalanza

